

Jan Charytański

"Religionsunterricht zwischen Information und Verkündigung", Graz-Wien-Köln 1971 : [recenzja]

Collectanea Theologica 42/4, 238

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Religionsunterricht zwischen Information und Verkündigung, praca zbiorowa, Graz-Wien-Köln 1971, Verlag Styria, s. 100.

W 1970 roku miało miejsce dziesiąte spotkanie katechetyczne w Austrii. Początkowo odbywały się w Grazu, a materiały tych spotkań wydawane były przez Instytut Katechetyczny uniwersytetu w Grazu. Dziesiąte spotkanie zorganizowano w Wiedniu, niemniej materiały tego spotkania zostały oddane do druku przez instytut w Grazu. One właśnie stanowią treść omawianej obecnie pozycji. Spotkanie przygotował Br. Dreher, dziś już nieżyjący. Referaty wygłosili W. Langer, G. Hansemann, Br. Dreher, W. Croce i P. Hastenteufel.

W 1961 roku dyskutowano gwałtownie nad formą katechizmu austriackiego. Potem skupiono się wokół odnowy kerygmatycznej i poszukiwania właściwego ujęcia katechezy biblijnej. Tytuł recenzowanej pozycji zwraca uwagę czytelnika na dylemat przepowiadania i informacji, a więc podkreśla przejście do następnego etapu rozwoju ruchu katechetycznego, szukania nowych form.

Szukanie nowych rozwiązań nie dokonuje się w próżni. Musi się liczyć z uprzednim dorobkiem. Toteż niektóre referaty dokonują pewnego bilansu, podają charakterystykę ujęć przyjmujących różne punkty wyjścia i podstawowe zasady. Dostrzegamy więc linię rozwojową od katechezy opierającej się przede wszystkim na sformułowaniach teologicznych, poprzez katechezę przepowiadania aż do katechezy antropologicznej i egzystencjalnej. Szczególnie troskliwie omawiana jest katecheza biblijna występująca w zróżnicowanych formach przepowiadania, analiza tekstu czy ujęcia egzystencjalnego. Uderza mocne podkreślenie znaczenia urzędu nauczycielskiego i tradycji przy omawianiu różnych zagadnień przede wszystkim odnośnie do katechezy biblijnej.

Zupełnie wyraźnie dochodzą do głosu zagadnienia metodyczne i dydaktyczne, ale przede wszystkim w kontekście zasad katechezy antropologicznej, za którą autorzy zdają się opowiadać, jakkolwiek zgłaszają sprzeciw wobec sformułowań katechezy egzystencjalnej, dającej absolutny prymat problemom ludzkim nad całością objawienia. Z drugiej jednak strony godzą się autorzy, że katecheza młodzieżowa, a przede wszystkim dziecięca, nie może podawać wszystkiego i jest nastawiona na katechezę dorosłych, która jedynie może objąć całość objawienia.

Czytając materiały kursu wiedeńskiego stajemy wobec zakłóconej sytuacji we współczesnej katechezie. Uderza nas wielość kierunków i rozwiązań. Co więcej, zastanawia nas nawet ostrożność w ocenach i sformułowaniach. Przede wszystkim w czasie tego spotkania katechetycznego wyraźniej niż dotychczas powraca szukanie oparcia w autorytecie urzędu nauczycielskiego, jak również zastrzeżenia wobec katechezy egzystencjalnej w jej najskrajniejszym ujęciu. Kierunek austriacki ukazuje się jako ostrożniejszy, bardziej związany z tradycją, a może nawet wchodzący już na drogę właściwej syntezy po okresie gwałtownych i skrajnych poszukiwań.

Ks. Jan Charytański SJ, Warszawa

Rupert FENEBERG, *Christliche Passafeier und Abendmahl. Eine biblisch-hermeneutische Untersuchung der neutestamentlichen Einsetzungsberichte*, München 1971, Kosel-Verlag, s. 150.

Autor stwierdza, że chociaż w ostatnich latach wiele ukazało się publikacji na temat Ostatniej Wieczerzy, jednak mimo podkreślania redakcyjno-historycznej strony Pisma św. nikt jeszcze nie przeprowadził redakcyjno-historycznego porównania opisów Ostatniej Wieczerzy. W dwóch pierwszych pa-